

ческѣ-тѣ славость смали въ себе си слава-тѣ на
небесный отецъ. Подиръ тѣзи пѣснь четѣтъ са
срѣщѣ праздникъ пророчества и притчи или пари-
мѣи, кои-то сѣ зети отъ старый завѣтъ и каз-
ватъ, какко ѡше да бѣде въ новый-а завѣтъ, а
подиръ трогѣвъ-тѣ ектеніѣ пѣѣтъ са стихири,
които пакъ прикѣсва дрѣгій вѣходъ.

Свещенникъ-а и діаконъ-а, а ако е въ църква
владика-та, тогава и той сѣсѣ сичко-то свѣщен-
ство излѣзватъ на литіѣ по старый-а обичай, за
да можахъ да иматъ (ако ѡше бы и за малко вре-
ме) дѣлз въ общѣ-тѣ молитвъ и онѣзи кои то
са каахъ, и на които бѣше забранено да влѣз-
ватъ въ църквѣ; затова діаконъ-а, като вика на
помощь сички-тѣ небесны силы и светы-тѣ угодни-
цы, моли са за сѣкѣ дѣшѣ христіанскѣ, коа-то
е въ жалость, и коа-то са кае и иска помило-
ваніе отъ Бога, а свещенникъ-а моли са, да да-
де Богъ миръ на нашій-а животъ.

Щомъ са приготвахъ стари-тѣ христіани по-
сле дзлги вечерни молитвы да зафанатъ утреннѣ-
тѣ, старешина-та пакъ излѣзваше въ западный-а
край на църква-та, гдѣто е была трапеза-та на
любокъ-та, и благословаваше хлѣбовы-тѣ, вино-то
жито-то и масло-то, кои-то бѣхъ на неѣ, за да
са подкрѣпахъ сѣсѣ тѣхъ уморенни-тѣ. Този ста-
рый обичай са задържалъ и до днесъ, затова при
концъ-а на вечерня-та, свещенникъ-а благословава
хлѣбовы-тѣ, а чрезъ това са споманѣва и дѣхов-